

102

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 17 kwietnia 1958 r.

w sprawie określenia warunków udzielania zezwoleń na wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zagranicznymi pojazdami samochodowymi.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 4, poz. 26, z 1953 r. Nr 43, poz. 210 i z 1958 r. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozamieniu niniejszego rozporządzenia:

- 1) pojazdami samochodowymi osobowymi są autobusy i przyczepy autobusowe, ciągniki siodłowe z naczepami autobusowymi oraz samochody osobowe i motocykle, same i z przyczepami, a pojazdami samochodowymi ciężarowymi są samochody i samochodowe przyczepy ciężarowe oraz ciągniki z przyczepami i naczepami ciężarowymi,
- 2) za międzynarodowy przewóz drogowy podróźnych na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej uważa się przewóz osób i ich osobistego bagażu oraz sprzętu sportowego i turystycznego osobistego użytku, wykonywany na tym obszarze osobowymi pojazdami samochodowymi zarejestrowanymi i posiadającymi stałe miejsce postoju za granicą oraz należącymi do osób fizycznych lub prawnych posiadających tamże stałe miejsce zamieszkania (siedzibę), jeżeli droga danego przewozu przekracza granicę obszaru Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
- 3) za międzynarodowy przewóz drogowy ładunków na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej uważa się każdy przewóz rzeczy wykonywany na tym obszarze ciężarowymi pojazdami samochodowymi zarejestrowanymi i posiadającymi stałe miejsce postoju za granicą oraz należącymi do osób fizycznych lub prawnych, posiadających tamże stałe miejsce zamieszkania (siedzibę), jeżeli droga danego przewozu przekracza granicę obszaru Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
- 4) za przewóz tranzytowy podróźnych i ładunków uważa się przewóz wykonywany przez obszar Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zagranicznymi pojazdami samochodowymi, jeżeli przewóz od miejsca odprawy przewozowej do miejsca przeznaczenia wykonywany jest bez przeładunku w granicach Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
- 5) za przewóz przygraniczny uważa się przewóz międzynarodowy wykonywany między przylegającymi do siebie pasami granicznymi obszaru Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i obszaru jednego z sąsiadujących państw lub odwrotnie,
- 6) przewoźnikiem jest osoba fizyczna lub prawna wykonująca międzynarodowy przewóz własnymi lub wynajętymi pojazdami samochodowymi:
 - a) zarobkowo lub
 - b) dla własnych potrzeb — z wyjątkiem przewozu wykonywanego samochodami osobowymi i motocyklami użytku prywatnego.

§ 2. 1. Dopuszczenie do wykonywania międzynarodowego przewozu drogowego (§ 1) uzależnia się od stosowania w tym zakresie wzajemności przez właściwe władze kraju przewoźnika, który zamierza wykonać przewóz.

2. Do wykonywania międzynarodowego przewozu podróźnych lub ładunków mogą być dopuszczani przewoźnicy posiadający odpowiednie kwalifikacje i uprawnienia do wykonywania przewozu danego rodzaju na terenie własnego kraju.

§ 3. 1. Na wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego wymagane jest uzyskanie zezwolenia lub potwierdzenia zgłoszenia przewozu z wyjątkiem przypadków wymienionych w § 4 i § 5.

2. Wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego stosownie do niniejszego rozporządzenia nie upoważnia do przewozu na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej podróźnych i ładunków, których przewóz rozpoczyna się i kończy na tym obszarze, ani też do zabierania podróźnych z obszaru Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach może być dopuszczony przewóz, o którym mowa w ust. 2, na warunkach określonych w zezwoleniu.

§ 4. 1. Nie wymaga się zezwolenia na wykonywanie międzynarodowego przewozu podróźnych:

- 1) autobusem (przyczepą lub naczepą autobusową), o ile podróźni są członkami zespołów osobowych uczestniczących w międzynarodowych targach, wystawach i imprezach oraz pod warunkiem, że przy powrotnym przekroczeniu granicy państwowej pojazd ten przewiezie te same osoby,
- 2) autobusem (przyczepą lub naczepą autobusową), o ile podróźni są uczestnikami wycieczek zagranicznych oraz pod warunkiem, że przy powrotnym przekroczeniu granicy państwowej pojazd ten przewiezie te same osoby,
- 3) dorożką lub taksówką samochodową.

2. Przy przewozach określonych w ust. 1 pkt 1 i 2 powinna się znajdować w autobusie ostemplowana przez wjazdowy urząd celny imienna lista podróźnych, w której obok imienia i nazwiska każdego z członków zespołu lub uczestników wycieczek powinien być wpisany numer jego paszportu; poza tym uczestnicy międzynarodowych imprez (ust. 1 pkt 1) powinni być zaopatrzeni w odpowiednie karty uczestnictwa. Lista powinna być okazana w wjazdowym urzędzie celnym na dowód dopełnienia warunków określonych w ust. 1 pkt 1 i 2.

§ 5. 1. Nie wymaga się zezwolenia na wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego ciężarowym pojazdem samochodowym następujących ładunków pod warunkiem potwierdzenia dokumentu przewozowego na nie przez wjazdowy urząd celny:

- 1) zwłok przewożonych specjalnym pojazdem samochodowym,
- 2) eksponatów przeznaczonych na międzynarodowe targi i wystawy,
- 3) wszelkiego rodzaju sprzętu oraz inwentarza żywego i martwego przeznaczonego na międzynarodowe imprezy urządzane w kraju,
- 4) rzeczy przesiedleńców przewożonych specjalnym pojazdem samochodowym.

2. Dokument przewozowy, o którym mowa w ust. 1, powinien być okazany w celach kontrolnych wjazdowemu urzędowi celnemu.

§ 6. 1. Pod warunkiem uzyskania potwierdzenia zgłoszenia zamierzonego przewozu przez właściwy organ administracji prezydium rady narodowej województwa, na którego obszarze znajduje się wjazdowe przejście graniczne — nie jest wymagane zezwolenie:

- 1) na wykonywanie międzynarodowego przewozu osób i ładunków w pasie granicznym (§ 1 pkt 5) — z wy-

jątkiem przewozu regularnego — z zagranicy do obszaru Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz z tego obszaru za granicę,

- 2) na wykonanie jednorazowego międzynarodowego przewozu ładunków z zagranicy do obszaru Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i odwrotnie,
- 3) na wykonanie jednorazowego międzynarodowego przewozu podróżnych lub ładunków tranzytem przez obszar Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Warunków określonych w ust. 1 nie stosuje się do przewozów wykonywanych stosownie do § 4 i § 5.

3. Za przewóz jednorazowy uważa się przewóz wykonywany przez tego samego przewoźnika pojazdem (pojazdami) lub zespołem (zespołami) przez przejścia graniczne tam i z powrotem, w co najmniej miesięcznym odstępie czasu.

§ 7. Na międzynarodowe przewozy nie wymienione w §§ 4, 5 i 6 zezwolenia udziela Minister Komunikacji.

§ 8. 1. Przed podjęciem międzynarodowego przewozu, o którym mowa w § 6, należy go zgłosić do właściwego organu administracji prezydium wojewódzkiej rady narodowej dla otrzymania potwierdzenia zgłoszenia tego przewozu.

2. W celu uzyskania zezwolenia na wykonywanie międzynarodowego przewozu, o którym mowa w § 7, należy wnieść podanie do Ministerstwa Komunikacji.

3. Każde podanie lub zgłoszenie może opiewać tylko na jeden rodzaj przewozu (§ 9 ust. 1 pkt 3).

§ 9. 1. Podanie lub zgłoszenie powinno zawierać odpowiednio do podejmowanego przewozu:

- 1) imię i nazwisko (firma) przewoźnika,
- 2) adres stałego zamieszkania (siedziby firmy) przewoźnika,
- 3) rodzaj zamierzonego przewozu (przewóz jedao lub wielokrotny, pasażerów, ładunków, wahałowy lub regularny, wwóz, wywóz lub tranzyt, przewóz pograniczny itp.),
- 4) termin wykonania przewozu jednorazowego lub okres przewozu wielokrotnego (z wyjątkiem przewozu regularnego),
- 5) drogę przewozu jednorazowego lub obszar docelowy przewozu wielokrotnego,
- 6) przejście lub przejścia (w razie tranzytu) graniczne, przez które przewóz ma się odbyć,
- 7) rodzaj ładunków,
- 8) nadawcę (ów) i odbiorcę (ów) ładunków, a w razie przewozu wielokrotnego z wyjątkiem regularnego — przypuszczalnych nadawców i odbiorców,
- 9) rodzaj pojazdów samochodowych, które mogą być użyte do przewozu, ich numery rejestracyjne, ciężar własny i ładowność (w autobusach ilość siedzących miejsc pasażerskich) wyszczególnione w międzynarodowych świadectwach samochodowych,
- 10) ilość pojazdów spośród wymienionych w pkt 9, jaka może równocześnie przebywać na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Przy ubieganiu się o zezwolenie na przewóz regularny należy uzasadnić szczegółowo jego potrzebę, określić środki finansowe i konieczne urządzenia komunikacyjne zapewniające należytą obsługę przewozową oraz przedstawić szkic za-

mierzonych linii, jak również projekt rozkładu jazdy i taryfy przewozowej.

3. Do podania lub zgłoszenia powinien być dołączony należyte uwierzytelniony odpis dokumentu stwierdzającego zakres uprawnień przewoźnika do wykonywania przewozu samochodowego w kraju, gdzie są zarejestrowane pojazdy samochodowe użyte do przewozu.

§ 10. 1. Zezwolenie (potwierdzenie zgłoszenia) wydawane będzie w tylu oryginalnych egzemplarzach, ile pojazdów samochodowych uprawnionych będzie do równoczesnego przebywania na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Zezwolenie lub potwierdzenie zgłoszenia powinno zawierać dane wymienione w § 9, odpowiednio dla rodzaju i warunków przewozu określonego w podaniu lub zgłoszeniu.

§ 11. 1. Osoby wykonujące międzynarodowy przewóz drogowy powinny być ubezpieczone od odpowiedzialności cywilnej z ruchu pojazdów samochodowych na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Umowę ubezpieczenia (ust. 1) osoby te obowiązane są zawrzeć przy wjeździe na obszar Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w polskim granicznym urzędzie celnym na sumy gwarancyjne ustalone przez Państwowy Zakład Ubezpieczeń.

3. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania, o ile umowy zawarte między Polską Rzeczpospolitą Ludową a innymi państwami przewidują uznanie polis na ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej z ruchu pojazdów samochodowych wystawianych przez zagraniczne zakłady ubezpieczeń, o osoba wykonująca międzynarodowy przewóz drogowy taką polisę posiada. Osoba ta obowiązana jest zarejestrować polisę przy wjeździe na obszar Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w polskim granicznym urzędzie celnym.

§ 12. Sprawy opodatkowania międzynarodowych przewozów oraz sprawy opłat skarbowych za czynności administracyjne przy wydawaniu zezwoleń lub potwierdzeniu zgłoszeń na międzynarodowe przewozy regulują odrębne przepisy.

§ 13. Zakres, warunki oraz tryb udzielania zezwoleń na przewóz międzynarodowy, przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, nie naruszają obowiązujących na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej umów międzynarodowych.

§ 14. 1. Przepisów rozporządzenia z wyjątkiem § 11 nie stosuje się do niezarobkowego przewozu osób samochodami osobowymi i motocyklami użytku prywatnego w międzynarodowym ruchu drogowym.

2. Przewóz określony w ust. 1 odbywa się wyłącznie na zasadach przewidzianych w obowiązujących na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej umowach międzynarodowych odnoszących się do tego przewozu w zakresie uregulowanym tymi umowami.

§ 15. Nieprzestrzeganie warunków określonych w niniejszym rozporządzeniu może spowodować cofnięcie wpływających z niego uprawnień oraz wydanego na jego podstawie zezwolenia.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Komunikacji: w z. J. Rustecki